

ними змістами, смисловими концептами» (с. 18). Розділи книги, окреслюючи проблему *лінгвософія мови Шевченка*, можуть бути розгорнені в самостійні наукові проекти.

Книга буде корисною студентам і вчителям, науковцям, викладачам, аспірантам та загалом усім, хто прагне глибокого осмислення історії мови і культури українського народу.

Рецензію отримано 22.02.2017

Larysa Kravets

National Pedagogical Dragomanov University, Kyiv

“WELL SOMETHING SEEMED WORDS ...”

Territory of Taras Shevchenko's language: Monography / [S.Y. Yermolenko, G.M. Vokalchuk, A.Y. Ganzha, L.P. Gnatyuk, G.M. Syuta]; Ed. S.Y. Yermolenko. — K. : Publishing House of Dmytro Burago, 2016. — 348 p.

Monography “Territory of Taras Shevchenko's language” is the multidimensional profound research which breaks new horizons in Shevchenko studies. Peer-reviewed book presents the interpretation of lingual creativity of Taras Shevchenko in the context of current scientific paradigms what actualizes the importance of broad range of issues relating to linguistic and cognitive, linguistic and cultural, linguistic and historical, stylistic, aesthetic and social aspects. Sections of the book, outlining the problem linguistic philosophy of Shevchenko's language, can be deployed in separate research projects.

Keywords: *linguistic Shevchenko studies, lingual creativity, concept, neology, quote, linguistic philosophy.*

Мовна мозаїка

У 90-Х РОКАХ ХХ ст., А НЕ В 1990-Х РОКАХ

Назва календарного року має форму складеного порядкового числівника, який записують переважно арабськими цифрами (*1991 рік, 2010 рік, 2017 рік*), рідше — словами-числівниками (*тисяча дев'ятсот дев'яносто перший рік; дві тисячі десятий рік; дві тисячі сімнадцятий рік*). Коли озвучують цифровий запис календарного року, то останню цифру, що називає одиницю, чи дві останні цифри, що є назвою десятка, вимовляють як порядковий числівник, але літерного нарощення на ці цифри, зважаючи на усталену традицію, не роблять, пор.: пишуть: *1991 рік*, вимовляють: *тисяча дев'ятсот дев'яносто перший рік*; пишуть: *2017 рік*, вимовляють: *дві тисячі сімнадцятий рік*. Коли ж ідеться про певне десятиріччя якогось сторіччя, то його передають арабськими цифрами з відповідним літерним нарощенням, після яких римськими цифрами подають це сторіччя, пор.: *60-ті роки ХХ ст.; у 70 — 80-х роках ХХ ст.* Попри таке узвичаєне передавання календарного року та певного десятиріччя якогось сторіччя в українській мовній практиці часто спостерігаємо поєднання цифрового складеного порядкового числівника, останні дві цифри якого є назвою десятка, що має літерне нарощення (може й не мати), з іменником *роки*, напр.: *Під час ремонтно-реставраційних робіт у 1970-х роках фахівці Українського спеціального науково-виробничого реставраційного управління вперше здійснили комплекс натурних інженерних і археологічно-архітектурних досліджень* (Україна молода, 12.01.2017); *Появу нашої пам'ятки на київській мапі багато авторитетних істориків архітектури пов'язували з 1740 роками* (Україна молода, 12.01.2017); *Із 1930-го до кінця 1960-х років це було комунальне житло* (Україна молода, 12.01.2017). Хоч такі поєднання стали модними, проте вони ненормативні. Правильно вживати *1991 рік, 1992 рік, 1993 рік* і *90-ті роки ХХ сторіччя*.

Катерина Городенська